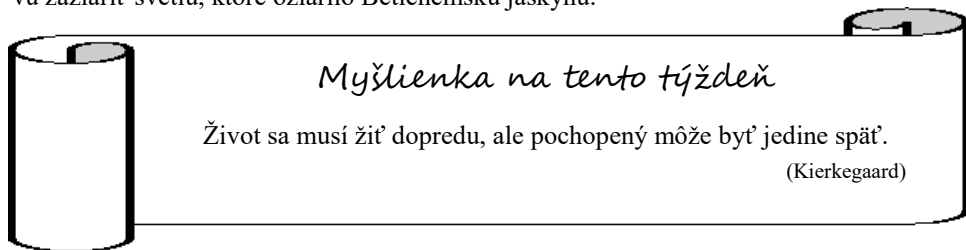

pri počiatku sveta, vzal na seba telo v Ježišovi Kristovi a ukázal nám skutočnú tvár Boha. V Ježišovi sa plní každý sľub, v ňom kulminuje príbeh Boha s človekom. Keď čítame rozprávania dvoch učeníkov, ktorí spolu kráčali do Emauz vidíme ako jasným spôsobom vystupuje do popredia to, že osoba Krista osvecuje Starý zákon i celé dejiny spásy a dáva nám spoznať veľký plán zjednocujúci obe Zmluvy – ukazuje nám spôsob ich vzájomného súvisu. Ježiš vysvetľuje dvom pútnikom, ktorí sa cítia sklamaní, že on sám je naplnením všetkých prisľubov. Evanjelista potom opisuje výkrik oboch učeníkov v okamihu, keď prichádzajú na to, že ten, čo s nimi kráčal po ceste, bol Pán: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“.

Katechizmus Katolíckej cirkvi súhrnne rozpráva o etapách Božieho Zjavenia a poukazuje na jeho postupný vývoj: Boh od samého začiatku pozval človeka k intímnemu spoločenstvu so sebou samým. Aj keď človek pre vlastnú neposlušnosť stratil jeho priateľstvo, Boh ho nenechal v moci smrti, ale viackrát ponúkol ľuďom svoju zmluvu.

Rozhodol som sa pripomenúť Božie skutky v ľudských dejinách, aby som poukázal na etapy veľkého plánu lásky, o ktorom vydáva svedectvo tak Starý, ako aj Nový zákon: je to jediný plán spásy, ktorý sa obracia na celé ľudstvo a postupne je odhaľovaný a realizovaný Božou mocou. Boh vždy reaguje na odpovede človeka a dokáže nájsť nové začiatky aj tam, kde sa človek stratil. Toto je veľmi dôležité pre napredovanie vo viere. Nachádzame sa v adventnom období, ktoré nás pripravuje na vianočné sviatky. Ako dobre vieme, slovo Advent znamená „príchod“, „prítomnosť“ a pôvodne naznačovalo príchod samotného kráľa či vládcu do niektorej z jeho provincií. Pre nás, kresťanov, toto slovo vyjadruje obdivuhodnú, strhujúcu skutočnosť: Boh zostúpil zo svojho neba a sklonil sa k človeku; uzavrel s ním zmluvu, vstúpil do histórie jedného národa; On je kráľom, ktorý zostúpil do chudobnej provincie, ktorou je zem, a počas svojej návštevy nás obdaroval: vzal na seba naše telo a stal sa človekom – ako jeden z nás. Advent nás pozýva, aby sme sa znovu vybrali po ceste tejto Božej prítomnosti a pripomína nám stále znovu, že Boh neopustil náš svet, nie je neprítomný, neponechal nás na seba samých, ale vychádza nám v ústrety rozličnými spôsobmi, ktoré musíme dokázať spoznať. A aj my sme vo viere, nádeji a láske každý deň povolani vnímať túto jeho prítomnosť a vydávať o nej svedectvo pred svetom, ktorý je tak často povrchný a nepozorný – aby sme v našom živote dali znovu zažiariť svetlu, ktoré ožiarilo Betlehenskú jaskyňu.“

Myšlienka na tento týždeň

Život sa musí žiť dopredu, ale pochopený môže byť jedine späť.

(Kierkegaard)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

30. november 2025

Advent pozvaním na cestu Božou prítomnosťou
Katechéza Benedikta XVI.

Evanjelista Matúš nám jasným a jednoduchým spôsobom hovorí o prvých momentoch Ježišovho kázania: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo“. To, čo osvecuje a dáva plný zmysel celým dejinám sveta i človeka, prvý krát zažiarilo v Betlehemskej jaskyni; je to Tajomstvo, ktoré onedlho budeme kontemplovať v rámci vianočných sviatkov: spása, ktorá sa uskutočňuje v Ježišovi Kristovi. V Ježišovi z Nazareta Boh ukazuje svoju tvár a žiada od človeka, aby sa rozhodol spoznať ho a nasledovať. Zjavenie Boha v dejinách – keď on sám prišiel, aby vstúpil do vzťahu dialógu a lásky s človekom – dáva nový význam celej ľudskej existencii. Dejiny nie sú len pribúdaním storočí, rokov a dní, ale sú časom osobnej prítomnosti, ktorá im dáva plný zmysel a otvára ich pre pevnú nádej. Kde môžeme čítať o jednotlivých etapách Božieho Zjavenia? Sväté písmo je privilegovaným miestom na objavenie udalostí tohto putovania, a chcel by som znovu pozvať všetkých, aby častejšie brali do rúk Bibliu, čítali ju, rozjímali nad ňou a venovali viac pozornosti aj čítaniam pri nedeľných svätých omšiach; toto všetko predstavuje dôležitú súčasť potraviny pre našu vieru.

Keď čítame Starý zákon, vidíme ako Božie zásahy do dejín ľudu, – ktorý si on sám vybral a s ktorým uzavrel zmluvu – nie sú len udalosťami, ktoré sa uskutočnia a potom upadnú do zabudnutia, ale stávajú sa „pamäťou“ – spolu vytvárajú „dejiny spásy“: tieto dejiny zostávajú živé vo vedomí izraelského ľudu vďaka opakovanému sláveniu spásonosných udalostí. Napríklad v knihe Exodus Boh nariaďuje Mojžišovi, aby slávil veľký okamih oslobodenia z egyptského otroctva – hebrejskú Paschu – nasledujúcimi slovami: „Tento deň bude pre vás pamätným dňom a budete ho sláviť ako Pánov sviatok: z pokolenia na pokolenie ho budete sláviť ako večité ustanovenie!“.

Pre celý izraelský ľud sa spomínanie na to, čo Boh vykonal, stáva istým druhom trvalého príkazu – aby plynutie času bolo stále poznačené živou spomienkou na udalosti, ktoré sa stali: tieto udalosti potom neprestajne, deň po dni, formujú dejiny a zostávajú v nich prítomné. V knihe Deuteronomium sa Mojžiš obracia na ľud a hovorí: „Nezabudni na veci, ktoré si videl na vlastné oči, nech nevymiznú z tvojho srdca po všetky dni tvojho života; lež poučíš o nich svojich synov a synov svojich synov“. A to platí aj pre každého z nás: „Dávaj si pozor, aby si nezabudol na veci, ktoré pre nás vykonal Boh“. Viera je živé

*Program sv. omši
1. – 7. december 2025*

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i> Pondelok po 1. adventnej nedeli		17.30 + Anna Hľubíková
<i>Utorok</i> Utorok po 1. adventnej nedeli	17.30 + Júlia, Juraj, Mária, Helena Stebila	
<i>Streda</i> Sv. Františka Xaverského, kňaza (spomienka)		
<i>Štvrtok</i> Sv. Barbory, panny a mučenice (spomienka)	17.30 + Mária, Alžbeta, Emília	
<i>Piatok</i> Piatok po 1. adventnej nedeli	18.00 Za ZBP Radovan Ragan	17.00 Na úmysel ordinára
<i>Sobota</i> Sv. Mikuláša, biskupa (spomienka)	9.00 + Pavol Karkovič	
<i>Nedeľa</i> 2. adventná nedeľa	10.30 Za ZBP Viktória a Diana	9.00 Za farnosť

Sviatosť zmierenia

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i>		15.30 - 17.30
<i>Utorok</i>	15.30 - 17.30	
<i>Štvrtok</i>	15.30 - 17.30	

Udavské a Veľopolie – zbierka na potreby kostola

V nedeľu 7. decembra je možnosť prispieť na potreby kostola milodarom do zvončeka.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Anna Kavčáková a Martina Harvilová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Behunová č. 35 a rodina Hrinová č. 36.

Služba lektorov (1. – 7. december)

Udavské

Utorok - Katarína Korpašová

Štvrtok - Darina Šteňková

Piatok - Lucia Gajdošová

Sobota - Monika Stebilová

Nedeľa - Bernard Behún a Mária Nergešová

Veľopolie

Pondelok - Daniela Trešňáková

Piatok - Renáta Marková

Nedeľa - Kristína Trešňáková a Klára Trešňáková

Spovedanie chorých

Chorí, ktorí by sa chceli vyspovedať pred Vianocami zapíšte do budúcej nedele v sakristii.

Veľopolie – adorácia pondelok

Možnosť adorácie pred vyloženou Oltárnou sviatosťou v pondelok od 15.30.

Udavské – adorácia štvrtok

Možnosť adorácia pred vyloženou Oltárnou sviatosťou vo štvrtok od 15.30.

Udavské – Prvá sobota

V sobotu od 8.15 bude vo farskom kostole pobožnosť Fatimskej soboty.

Milodar pre kantora a kostolníčku (kostolníka)

V našej farnosti je zvykom, že sa na záver roka dáva milodar z každého domu pre pána kantora a pani kostolníčku ako prejav vďačnosti za ich celoročnú službu pre farské spoločenstvo. Svoj milodar vložte do obálky, na obálku napíšte priezvisko rodiny a číslo domu, obálku odovzdajte osobitne do rúk pána kantora a pani kostolníčky. Odporúčaný milodar pre Udavské je 6 € pre kantora a 8 € pre kostolníčku. (Odporúčaný milodar znamená minimum čo by sme mohli za ich službu pre farské spoločenstvo obetovať.)

Pre Veľopolie je odporúčaný milodar 3 € pre kantora a 5 € pre kostolníka.

objavením a pamätaním na Boha, ktorý je vždy verný, riadi naše dejiny a vytvára istý a stabilný základ, na ktorom môžeme postaviť náš život. Aj spev Magnificat, ktorý Panna Mária dvíha k Bohu, je krásnym príkladom týchto dejín spásy, tejto pamäti, ktorá si neustále pripomína Božie skutky. Mária chváli milosrdné činy Boha, ktoré sa týkajú konkrétneho putovania jeho ľudu; tiež vernosť prísľubom zmluvy, ktoré boli dané Abrahámovi a jeho potomstvu – a toto všetko je živou pripomienkou Božej prítomnosti, ktorá sa nikdy nepominie.

Slávenie tejto udalosti potom znamená urobiť ju znova prítomnou, aktualizovať ju, aby Božie dielo nevyšlo nadarmo. Izrael verí Božiemu plánu oslobodenia a neustále ho nasleduje, aby človek mohol spoznať svojho Pána a slúžiť mu, aby mohol s vierou a láskou odpovedať na jeho skutky.

Boh teda zjavuje seba samého nielen v prvotnom skutku stvorenia, ale vstupuje do našej histórie – do dejín malého národa. A toto Zjavenie Boha, ktoré neustále pokračuje v dejinách, má svoje závršenie v Ježišovi Kristovi: Boh, Logos, stvoriteľské Slovo, ktoré bolo